

[Fritze Teisen.]

Fordel, at denne Fordel vil netop høre op ved Huslejelovgivningens Ophør. I samme Øjeblik vil der blive en saadan Omflytning, at Folk simpelt hen ikke vil tage en Lejlighed, som Værten ikke gør i Stand. Man vil da kunne faa saa mange andre Lejligheder, der vil blive saa mange Lejligheder ledige paa det Tidspunkt, der vil komme saa mange Opsigelser af Lejligheder — nogle vil flytte af een Grund, andre af en anden —, at Ejerne for at faa deres Lejligheder lejet ud maa gøre dem nogenlunde godt i Stand. Man kan godt sige, at Grundejerne har faaet en meget stor Fordel i Aarenes Løb, det har de ogsaa, men den Fordel, de har i Øjeblikket, er ganske minimal ved Siden af den, de har haft. I Øjeblikket kunde man maaske sige, at der ogsaa er mange Lejere, som har haft stor Fordel af Huslejelovgivningen. Der er ikke Tvivl om, at Lejerne i de gamle Huse mangfoldige Steder holdes oppe derigennem, at det ikke er let at flytte og faa andre Lejligheder. I det Øjeblik, det bliver let at flytte, er der mange Lejligheder, som der ikke vil blive Efterspørgsel efter, og hvor Lejerne da af sig selv vil falde ned paa et lavere Niveau end nu. Det vilde altsaa blive en Fordel for visse Lejere, om Huslejeloven faldt bort.

I § 8 tales der om de Huslejepaalæg, der kan foretages paa Grund af Forhøjelse af Beskatningen. Herom sagde det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), at man selvfølgelig maatte medregne Udgifter, der paalægges Ejendommene til Gader, Vej-anlæg og lignende. Jeg sad og glædede mig over det, men jeg haabede, at det ærede Medlem ogsaa vilde sige, at man selvfølgelig ligeledes maatte regne med det Forhold, at Ejendomsskylden, som Ejeren ikke selv er Herre over, bliver sat i Vejret. Det vil dog være ganske urimeligt, om Ejeren alene skal bære Udgifterne ved den forøgede Ejendomsskyld. Skulde man nu vedtage en Paragraf som § 8, maatte den i alt Fald ændres i den Henseende. Vi har ogsaa hele Spørgsmaalet om, hvordan det skal opgøres, hvor meget Ejeren i saa Fald maatte paalægge Lejeren. Det bliver altsaa i Fremtiden et Domstolsspørgsmaal. Inden Ejeren skrider til en Forbedring af Ejendommen, kan han ikke paa Forhaand beregne, hvor meget han vil kunne vinde ind ved en Forhøjelse af Lejerne, og hvorledes han, om jeg saa maa sige, vil fordele Udgifterne. Først naar disse Forbedringer er gennemført, vil han kunne henvende sig til Domstolene, og det bliver altsaa Dommeren, der skal træffe Bestemmelse om,

hvilken Forrentning og Amortisation han skal have af sine Penge. Det er i Virkeligheden en ganske urimelig Bestemmelse, der heller ikke vil kunne gennemføres praktisk. Det er en af de Bestemmelser, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds karakteriserede som umulig at gennemføre.

Selvfølgelig kan vi, som jeg sagde, ikke gaa ind paa dette Lovforslag. Jeg var glad for en Bemærkning af det ærede 3die Medlem for 4de Kreds — det var ogsaa omtrent den eneste, jeg glædede mig over — om, at han ikke kunde tænke sig at gaa med til et Mæglingsraad, saaledes som den højtærede Minister har ønsket, thi det vilde i Virkeligheden kun være en Fortsættelse af de nugældende Huslejenævn; saa havde vi den Svikmølle om igen, og det var jo dog ikke Meningen. Jeg takker det ærede Medlem for denne klare Udtalelse, som jeg haaber han vil holde fast paa.

Fra vor Side har der i Folketinget været stillet Forslag om en rimelig Afvikling af den nugældende Huslejelovgivning, hvorefter alle Restriktioner vilde falde bort senest Oktober 1932, altsaa halvandet Aar fra Dato. Jeg tror ikke, man i Almindelighed kan være uenig om, at Forholdene nu rundt omkring paa de forskellige Omraader ligger saa nogenlunde aflejrede og tilpassede, som vi kan forvente i alt Fald gennem en lang Aarrække. Skulde vi nu gaa med til en saa langvarig Afviklingslov som foreslaaet, tvivler jeg aldeles ikke om, at naar vi kommer til 1934—35, vil man mene, at Forholdene slet ikke har forandret sig siden 1931. Jeg venter heller ikke, at de skal være særlig meget forandrede, for de ligger vist nogenlunde i det Leje, hvor de skal ligge. Hvorfor da i al Verden gaa til en saa lang Afviklingstid, en Afviklingstid, som paa ingen Maade kræves af Forholdene? Lad os give Lejerne en vis rimelig Frist til at overveje, om jeg saa maa sige, hvor de vil hen, om de vil flytte, eller hvad de vil, og saaledes at de ikke bliver opsagt pludselig til hurtig Fraflytning, men i første Omgang faar et betydeligt længere Opsigelsesvarsel, end de hidtil har haft. Men lad os lade være med at forlænge den nuværende Huslejelov, som Tilfældet faktisk vilde blive, 3—4 Aar frem i Tiden.

Endelig vil jeg gerne sige et Par Ord om Tilflytterbestemmelserne, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) ikke forstod man fra konservativ Side vilde opretholde. Jeg siger: lad København først sørge for Lejligheder til sin egen Befolkning; naar det Forhold har trukket sig i Lave og viser, vi har tilstrækkeligt — og det